

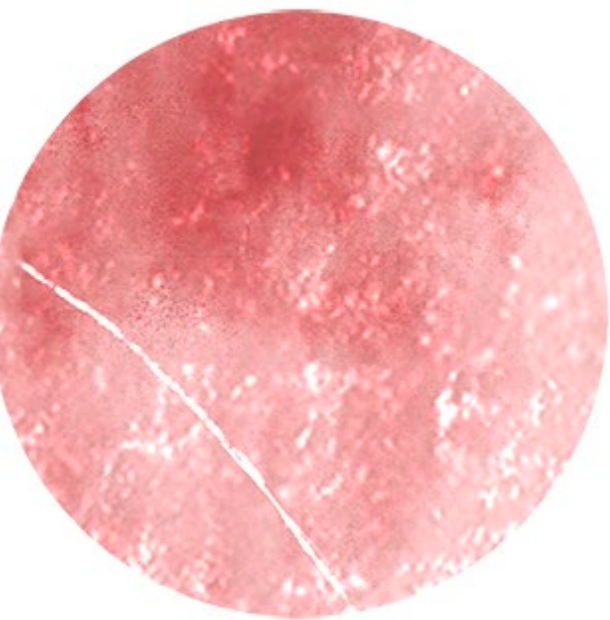
TÁRGYALHATUNK!

SCHALL ESZTER
RAJZAIVAL

MÓRA

Ecsédi Orsolya

TÁRGYALHATUNK!

ΤΕ

RAJZOLJ EGY EMBERT

Rajzolj egy embert!
Nem kell törökbasát.
A fejéből is nőhet ki a lába.
Köszönj szépen.
Nem kell csókolomot.
Csak ami eszedbe jut.
Találj ki egy mesét.
Nem kell magadban.
Mondhatod hangosan is.
Próbáld még egyszer.
Nem kell úgy, ahogy mutatták.
Lehet fordítva is.
Találj egy barátot.
Nem kell jónak lennie.
Kereshetsz rosszat is.
Nőj nagyra.
Nem kell olyanra, mint én.
Lehet egész másmilyenre is.
Rajzolj egy embert.
Egy ember nem így néz ki.
Talán tényleg nem.

NEM ILYENNEK

Nem ilyennek képzeltek. Idősebbnek.
És fiatalabbnak. Nevetős, kék
szemmel. Mondjuk, erdei tündérnek.
Aki majdnem ember, csak épp tüskék
nőnek körmei helyén, tenyere
viszont teli van simogatással.
Mindig mosolyog. Kivéve, mikor
alszik, ájult, vagy káromkodást hall.
Okosabbnak. Aki fejből tudja,
mennyi ezerkétszázhusz a köbön.
És sose túrja az orrát. Fodros
ruhában, mindig előre köszön,
mert eltalálja, kinek mit is kell.
Tök nem ilyennek. Hanem akinek
könnyen megy. Nem csikorgat fogat, mint
egy akárki. Rózsaszínű szívet
hord homlokán, nem festés, odanőtt,
eleven és fürgé, mint egy kobold,
játszik szélhárfán, víziorgonán,
orrán bibircsók, képén telihold,
fülén meg lila szőr, olyan hosszú,
hogy összegubancolódik néha.
De most, hogy kiderült, még az sincsen,
annyira azért nem nagy probléma.